

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVII. — Wydana i rozesłana dnia 29. lipca 1899.

Treść: (M 131—134.) 131. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Telcza do Sławonic. — 132. Rozporządzenie o ustanowieniu Urzędu wymiaru należności w Grazu. — 133. Rozporządzenie, zabraniające handlu obnośnego na obszarze miasta Wiener-Neustadt. — 134. Rozporządzenie, wymieniające zakłady przemysłowo-naukowe, których świadectwa uprawniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych.

131.

Dokument koncesyjny z dnia 12. lipca 1899,

na kolej lokalną od Telcza do Sławonic.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Spółce akcyjnej „Kolej lokalna Kostelec—Telcz“ o to proszącej, koncesyę do wybudowania i utrzymania w ruchu kolei żelaznej ruchozmiennnej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacyi kolejowej tejże Spółki w Telczu na Daczyce do Sławonic, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jako też ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 21. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 233, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Co do kolei żelaznej, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, używa koncesyonaryszka dobrodziejstw w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, przewidzianych.

§. 2.

Budowę kolei koncesyonowanej należy rozpocząć niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do

budowania i skończyć najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane być ma Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których wybudowanie Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

Zresztą wzmiankowana na wstępie kolei lokalna Telcz—Daczyce—Sławonice uważana być ma za istotną część składową przedsiębiorstwa kolei lokalnej Kostelec—Telcz, będącego przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 30. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 93, przeto postanowienia tego dokumentu koncesyjnego, jednakże z wyjątkiem zawartych w §§. 1, 7 i 8 stosujących się jedynie do tej ostatniej kolei lokalnej, są obowiązującymi dla obu rzeczonych linii kolejowych jako jedno wspólne przedsiębiorstwo stanowiących a to w następujący sposób:

I.

Postanowienia §§. 4 aż do 6, 9 aż do 16, tu 19 i 20 stosowane mają być w ten sposób, że

1. Spółka uprawniona jest celem budowy przedłużenia do Sławonic zaciągnąć dalszą pożyczkę pierwszeństwa oprocentowaną po 4 od sta w sumie imiennej najwięcej 1,286.000 zł. w. a., że

2. postanowienia dotyczące się pierwotnej pożyczki pierwszeństwa w sumie 1,000.000 zł. w. a. stosują się także do dalszej pożyczki wzmiankowanej pod l. 1 i że

3. okres koncesyi dla linii przedłużonej upływa jak i dla kolei pierwotnej dnia 29. marca 1987.

II.

Na miejsce postanowień §§. 2, 3, 17 i 18 rzezonogo dokumentu koncesyjnego, które się niniejszem uchylają, wydają się następujące postanowienia:

1. Kolejom lokalnym Kostelec—Telcz i Telcz—Sławonice połączonym w jedno przedsiębiorstwo, zapewnia państwo gwarancję czystego wspólnego dochodu rocznego, równającego się sumie potrzebnej na oprocentowanie po 4 od sta wraz z kwotą na umorzenie pożyczki pierwszeństwa w sumie imiennej 1,000.000 zł. w. a. zahipotekowanej na kolei lokalnej Kostelec—Telcz, wraz z sumą potrzebną na także cprocentowanie i umorzenie dalszej pożyczki pierwszeństwa zaciągnąć się mającej w celu budowy przedłużenia kolei od Telcza do Sławonic w sumie imiennej najwięcej 1,286.000 zł. w. a., która to pożyczka ma być zahipotekowana na teże linii przedłużonej.

Gdyby czysty dochód roczny obu kolei nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostającą uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustania się w następujących sumach maksymalnych, a mianowicie:

- a) na czas aż do otwarcia ruchu na linii przedłużonej Telcz—Sławonice w kwocie 42.500 zł. w. a.,
- b) począwszy od tegoż otwarcia aż do dnia 29. marca 1973 w kwocie 97.200 zł. w. a.,
- c) na dalszy zaś okres czasu aż do upływu 76 roku koncesyi linii przedłużonej, w kwocie 54.700 zł. w. a.

2. Z czystego rocznego dochodu zagwarantowanego w myśl postanowień pod l. 1, należy użyć na umorzenie pożyczek pierwszeństwa także wzmiankowanych takiej kwoty, jaką Rząd wyznaczy stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego cały kapitał zakładowy (§. 11) umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego.

3. Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia obu kolei koncesyonowanych kiedykolwiek pod następującymi warunkami:

a) Wynagrodzenie zapłacić się mające w razie odkupienia będzie polegało na tem, że państwo w miejsce Spółki akcyjnej „Kolej lokalna Kostelec—Telcz“, weźmie na siebie spłacenie pożyczek pierwszeństwa oznaczonych pod l. 1 i wszelkich innych pożyczek zaciągniętych przez Spółkę za zezwoleniem Rządu, w kwotach zalegających jeszcze jako nie umorzone w chwili odkupu, a nadto kwotę kapitału akcyjnego zalegającą jeszcze w chwili odkupienia, spłaci gotówką lub obligacyami długu państwa.

Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego;

b) przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wyplatą ceny odkupu pod lit. a) przepisanej bez dalszego wynagrodzenia własność wolna od ciężarów a względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczki za zezwoleniem Rządu zaciągniętej i używanie kolei niniejszem koncesyonowanych ze wszystkimi do nich należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe własnością spółki będące i przedsiębiorstwa poboczne Spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia;

c) odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, dotycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- aa) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- bb) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa z tytułu gwarancji lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

- cc) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłaci przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, tymczasowo obliczonej (lit. a), z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.
- d) Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

- e) Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji o odkupieniu wymienione.

Gdyby Spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, Rząd ma prawo nawet bez zezwolenia Spółki i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie oznaczone przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywa się na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

- f) Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (ustęp c) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakieby do tego celu ze strony Spółki potrzebne były.

4. Gdy koncesya uplynie i od tego dnia, w którym to nastąpi, przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanych i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe, jeżeliby Spółka je posiadała i przedsiębiorstwa poboczne Spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym pod l. 3, lit. b).

Tak wtedy gdy koncesya uplynie jak i w razie odkupienia kolei, zatrzyma Spółka na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

Wittek r. w.

132.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. lipca 1899,

o ustanowieniu Urzędu wymiaru należności w Grazu.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 6. maja 1899, ustanawia się z dniem 1. sierpnia 1899 w Grazu Urząd wymiaru należności.

Urzędowi temu przekazuje się w obrębie miasta Grazu, stolicy krajowej, tudzież w obrębie sądu powiatowego dla okolicy miasta Grazu, wszelkie wymierzanie i zarachowywanie należności przypadających na zasadzie ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, jakoteż późniejszych ustaw i rozporządzeń, tudzież w ogóle załatwianie wszelkich tych czynności, które w sprawach dotyczących się należności stęplowych i bezpośrednich (z wyjątkiem zawiadywania materyałem stęplowym), taks i opodatkowania obrotu papierów publicznych, należą do zakresu działania władz skarbowych kierujących pierwszej instancji.

Kaizl r. w.

133.**Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 16. lipca 1899,**

zabraniające handlu obnośnego na obszarze miasta Wiener-Neustadt.

Na zasadzie §. 10 patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252 i §. 5 odnośnego przepisu wykonawczego, zabrania się począwszy od dnia 1. września 1899 handlu obnośnego na obszarze miasta Wiener-Neustadt.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie uprzywilejowanych, które wymienione są w §. 17 tegoż patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Zakaz niniejszy nie narusza też wzmiankowanej w §. 60, ustęp 2 ustawy przemysłowej sprzedaży po domach i na ulicy przedmiotów konsumpcyjnej codziennej tamże oznaczonych.

Thun r. w.

Kajzl r. w.

Di Pauli r. w.

134.**Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświaty z dnia 26. lipca 1899,**

wymieniające zakłady przemysłowo-naukowe, których świadectwa uprawniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych.

W uzupełnieniu rozporządzeń ministeryalnych z dnia 17. września 1883, Dz. u. p. Nr. 150, z dnia 24. kwietnia 1885, Dz. u. p. Nr. 57, z dnia 20. października 1887, Dz. u. p. Nr. 121, z dnia 25. marca 1891, Dz. u. p. Nr. 50, z dnia 29. maja 1893, Dz. u. p. Nr. 97 i z dnia 13. września 1899,

Dz. u. p. Nr. 219, wymieniających zakłady naukowo-przemysłowe, których świadectwa, jeżeli inne zastrzeżenia ustawowe zostaną ziszczone, uprawniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych. rozporządza się co następuje:

Do spisu zakładów przemysłowo-naukowych, których świadectwa, potwierdzające skończenie z dobrym skutkiem kursów w tychże zakładach, uprawniają do rozpoczęcia i samodzielnego wykonywania dotyczących przemysłów rękodzielniczych, wciągają się następujące szkoły przemysłowo-zawodowe:

do 1. dla przemysłu tokarskiego: szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Kołomyi i krajowa szkoła zawodowa przemysłu stolarskiego i tokarskiego w Stanisławowie;

do 3. dla rzemiosła kowali sprzętowych i nożowników: szkoła zawiadowców warsztatowych dla przemysłów mechaniczno-technicznych w niemieckiej szkole przemysłowej rządowej w Bernie;

do 7. dla rzemiosła garncarskiego: krajowa szkoła zawodowa przemysłu garncarskiego w Kołomyi;

do 9. dla rzemiosła ślusarskiego: szkoła zawodowa przemysłu drzewnego i żelaznego w Brucku n. M. i szkoła zawiadowców warsztatowych dla przemysłów mechaniczno-technicznych w niemieckiej szkole przemysłowej rządowej w Bernie;

do 10. dla rzemiosła stolarskiego: szkoły zawodowe przemysłu drzewnego w Dolhopolu i Kołomyi; tudzież krajowe szkoły zawodowe przemysłu stolarskiego i tokarskiego w Stanisławowie.

Nakoniec przyznaje się świadectwom skończenia szkół zawodowych koszykarstwa w Bleistadzie, Fogliano, Senftenbergu i Żadze, jakoteż świadectwa skończenia oddziału koszykarstwa w szkole zawodowej przemysłu drzewnego w Dolhopolu skutek prawny dowodu uzdolnienia do przemysłu koszykarskiego, dalej świadectwom szkoły zawiadowców warsztatowych dla przemysłów mechaniczno-technicznych w niemieckiej szkole przemysłowej rządowej w Pilzni, skutek prawny dowodu uzdolnienia do rozpoczęcia przemysłu kowalskiego.

Bylandt r. w.

Di Pauli r. w.